

Komandi partur

Í komandi parti, sum kemur fyrst í nýggja árinum greiðir Valdimar m.a. frá um skiparan, sum virkaði sum tannlækni.

Her eru nøkur av teirra børnum. V.f. Johan, Fía, Mia og Marna.

í Søldarfirði, og síðani blivu oljutangarnir gjørdir.

Tá bleiv eitt øgiligt arbeiði í smiðjuni. Tað komu smiðir heilt sunnan av Tvøroyri. Teir høvdu Strøm til eftirnavn. Úr Havn kom Tummas Askham.

Tummas varð eina góða tíð í smiðjuni. Hann var ein av formonnunum fyri byggingini av oljutangunum.

Eg minnst, at ofta um kvøldarnar - tá ið liðugt var - setir pápi seg á annan amboltin og Askham á hin at siga søgur. Teir høvdu arbeiðt saman í Vestmanna á bedingini í smiðjuni.

Teir grinu at, at eitt skip var komið upp á beding, sum hevði brotið kjølin. Tað var ikki tíð at skifta kjølin, so hann skuldi styrkjast. Pápi smiðaði tvær stórar jarnspengur, eina hvørjumegin. So skuldi tær boltast saman. Tað skuldi borast ígjøgnum kjølin. So var tað ein vestmenningur, sum skuldi seta tær upp á pláss. Hann kemur aftur í smiðjuna og skeldar pápa, tí

holini ikki passaðu báðu megin. Pápi segði, at hann hevði gjørt tað við vilja. Tí tá ið hann hoyrði, hvør sum skuldi seta tað upp á, og hann visti, hvussu skeivt hann boraði, tá roknaði hann við, at hann fór at raka!

Har var ein damphamari í smiðjuni á bedingini, sum eingin dugdi at brúka, men so kemur Samma Jóannes úr Kollafirði. Hann var óførur við dampmaskinum. Tær fekk hann væl at rigga. Pápi segði, at tað lætti øgiliga væl um sleggingina, tí tað vóru sver jørn, sum skuldu smiðast. Pápi segði, at ofta slitu menn seg út av berari slegging.

Tað umgekkst ikki, at tað bleiv eitt nervakríggi, tí tilfarið í stálinum var so ymiskt, og so kundi tað vera ringt at finna ta røttu herðingina. Teir mest brúktu borir vóru stjørnuborirnar. Tá var nógv borað við hond.

Tað varð ofta ringt at fáa borirnar at halda. Tað var herðingin, sum var so trupul, tí stálini vóru missjøvn. Tað kom fyri, at summir

vóru ov bleytir og summir ov harðir. Teir brotnaðu beinan vegin ein slerdi á.

Tað var ikki altíð so stuttligt, tá ið menn komu aftur, tá tað ikki riggaði. Tá kundi bliva okkurt øvugt orð.

Ein maður í Søldarfirði æt Jákup Hans av Gørðum í Søldarfirði. Vit sótu og ótu døgurða, tá kemur hann inn. Hann bankaði ikki upp á og stóð bara á gólvinum og segði, at eitt gamalt orð varð, at hønu kundi ein ikki læra at verpa og Tummas, altso pápa mín, kundi ein ikki læra at hera bor, men hann visti bara, at teir brotnaðu.

Tá fóru øll at grína og pápi eisini, so hann fekk ikki í lag at blíva illur.

Garða Jákup í Søldarfirði nýtti nógv borar til grótarbeiði.

eina søgu frá pápa sínum um ein sóknarongul.

Eg og Aksel, pápi Zacharias, vóru systkinabørn. Aksel var sonur Marin í Mortanstovu í Norðragøtu. Hon var fastur mín.

Norðragøtumenn høvdu eitt neyst sunnanfyri Skipanes, og har stóð seksæringurin "Gøtutróndur" inni. Tá ið eg var ungur, minnst eg, tá ið Norðragøtumenn fóru í grind ella til Havnar at rógva kapp á Ólavsøku.

Tá fóru teir út eftir fjørðinum, seks mans í hvørjari síðu og við seglum. Ta sjónina gloymi eg ikki.

Aftur til Aksel, systkinabarnið. Norðragøtumenn fóru í grind og vóru farnir til gongu yvir á Skipanes.

Aksel, sum var ungur tá, slapp ikki við, tí hann átti einki av

grindareiðskapi. Gamalt var, at tú mátti eiga okkurt fyri at sleppa í bátin.

Aksel fór at renna undan hinum monnunum og oman í smiðjuna hjá okkum. Pápi var í smiðjuni og eldur varð í essuni. Pápi smiðaði ein sóknarongul, meðan Aksel bíðaði. Aksel kláraði í bátin og ongulin bleiv góðtikin.

Tað skuldi gerast skjótt av, tí tað skuldi smiðast, ímeðan hinir gingu. Zacharias helt, at pápi man hava havt okkurt liggjandi, sum bara skuldi hitast nakrar ferðir. Men kortini, skjótt varð atborið!

Teir fóru vestur í Vágarnar í grind. Tá ið teir komu aftur í finasta veðri, komu teir syngjandi takkarong inn eftir fjørðinum, segði Zacharias fyri mær.

Valdimar hevur altíð verið sera ættarkærur. Henda myndin er frá eini ættarsamkomu á Skipanesi í 2006. Hesir eru allir ommu- og langommusynir Marin úr Ytstahúsi og Zacharias Zachariassen í Mortanstovu í Norðragøtu. Her síggjast f.v.: Hanus Hansen, brøðurnir Zakarias, Hermund og Flóvin Zachariassen, Zacharias Leitisstein, Finnur, sonur Hanus, og Anfinn Zachariassen.

Eitt systkinabarn Valdimar var Aksel Leitisstein, vinstrumegin. Her er hanna saman við systkinabarni teir báðar, Peter Jakku, sum flutti til Írland. Tað er framvegis samband við hansara ætt.

Húsini rund sum tunna

Eg má siga eina litla søgu um Garða Jákup, sum vit kallaðu hann. Hann var ein ómetaligað hittinorðaður maður, og hann var timburmaður.

Hann fór til eina bygd at innrætta eina hús, sum onkrir aðrir høvdu stoypt. Hann var skjóttur heimaftur, og bað teir senda boð eftir bøkjara, tí húsini vóru rund innan sum ein tunna! Hansara fantastisku hús eru nú ein kend matstova, sum ikki er minst kend fyri sín áhugaverda urtagarð.

Sóknarongulin gjørdur, meðan bíðað var eftir grindini

Zacharias Leitisstein segði mær

Gleðilig jól

Hetta er seinasta siðsøgan í 2018. Tær hava í árinum verið einar 50 í tali. Hetta tilfar hevði fyllt eina trivaliga bók.

Tað er so hugaligt at skriva hetta tilfar, tí tað tykist at vera nógvsum lesa tað við áhuga. Hetta gevur treysti til at halda áfram, og tað er nokk so nógv áhugavert tilfar á skránni fyri komandi ár. Tey eru eisini mong, sum koma við áhugaverdum tilfari. Hetta kemur eisini væl við. Hevur onkur hugskot eru tit vælkomín at ringja til 285769 ella senda teldupost til olijacobsen@olivant.fo

Her skal høvið nýtast til at ynskja øllum eini gleðilig jól og eitt gott komandi ár.